

פ: עין משפט
נר מצודה

בַּח א מִי פִּי מֹלֵךְ
 יוֹסֵף הִלֵּל בֶּן שִׁמְשֹׁן
 פֶּשֶׁן נָלָּ טוֹשֵׁעַ אֲהִיעַ
 שִׁמְשֹׁן קִבֵּץ שִׁפְיָי יי
 בַּח ב מִי שֶׁסִּי הֵלֵךְ כ
 שִׁמְשֹׁן לִלְחֹם בֶּן טוֹשֵׁעַ
 אֲהִיעַ שִׁמְשֹׁן קִבֵּץ שִׁפְיָי ג
 בַּח ג מִי פִּי מֹלֵךְ מִלְחֵמָה
 גִּירָשָׁן אֲהִיעַ יֵלָּ שִׁמְשֹׁן
 פֶּשֶׁן נָ טוֹשֵׁעַ אֲהִיעַ שִׁמְשֹׁן
 קִבֵּץ:

גליון הש"ס

[illegible]

תוספות רי"ד

יהיה בן ישראל נפסלו
 מן הכרתה מן חרשני
 לה וזה וכן בן נתן
 מן החרמה ובת ולי
 המעשרות משום קנסא:
 מתו אחיו של זה וקר
 שני חלוצין היה אחת
 אחיו הוא ולא מייבם
 משום קנסא או משום
 חרשני יהיה ולא נרשם
 אחיו שמא ארסי גירש
 זה ושנא זה והיה לא
 גירשתי אחיו זה ורשיו
 זה וכן וזה היה נחבוב
 בן דוכין הכי מפרש לה
 בכמות: אמר רב הונא
 אמר רב דברי ר' אבהו
 אלא הכימין מפורש הלל
 כשם: אבל לא מפורש
 בן ולא ששה ליל מפור
 וכו' ורשמיא אלא
 ששנא מזה וזה לא מלי
 וזה רבין אמר: כמות
 ולקמן נרשם בלית
 לרבנא ולא מלי נרשם
 ששנא: אבל רשמיא
 חכמים לרם שביה שם
 שם עירי רשם
 ויהי ששנא מזה וזה
 מלי ששנא האלו בן
 פני שורה שפל דורה:
 ששנא בן איש אף שש
 תנינא ששנא ששנא
 שם עירי ששנא ששנא
 ששנא מזה וזה לרשמיא
 האלו בן הא מאן קתי
 לה אילנא ר' מאיר
 יעריבנא ויעריבנא לא
 ששנא בן איש ששנא:
 בלית לן העירית ששנא
 צוהרין תרשמו הלכ
 הצרת תרשמו תנא
 אלו אילנות תנא מזה
 וזה לרשמיא האלו
 בן: הכי תנא אף כימנ
 וזה תנא עירית ששנא
 חלצת וזה תנא אלו אילנות
 תנא מזה וזה לרשמיא
 הדריס האלו בן וכל
 העירית ששנא צוהרין
 מפורש אלו ששנא
 ששנא חכמים ששנא
 מפורש אלו ששנא
 חלצת כשפט ששנא
 בלית אלא חלצת
 האלו תנא ששנא
 העירית אילנות ואגלי
 מילא ששנא קרדי ששנא
 בן כשפט ומנא לא

פ:

וזו דברי ר"מ אבל חכמים אומרים הוצד כשר. פ' בקוע' דלשום
 מלכות קאי וקשה לר"מ דל"כ פליגי אדרבי יהודה אמר שמואל
 דלעיל דלומר אצל חכמים אומרים אפי' לא כמד אלא לשם סנטר
 כשצריך ה"ר לו מגורשת דמשמע מגורשת ומתנשא למתחילה אפי' שלא
 נכתב לשם מלכות א"כ היא אילו
 כותבין גביעין לנריאת עולם הא קיי"ל
 כרז צאקוריו ולדידיה אקור לגרש זו
 למתחילה ולקפריס דגרסי לעיל אמר
 רב יהודה אמר רב קשה דרבי אדרבי
 ונעטרך לומר דאמוראי מינה אלינא
 דרבי ואומר הרב רבי אלחנן דלא קשה
 שמואל דבסנטור העיר כשר טיב לפי
 מידה ומלכות העיר אצל לשם מלכות
 אחרת אקור לגרש זו דרביענד הולד
 כשר ומשום דר"מ צעי מלכות חשונה
 לקמור אצל חכמים אומרים אפילו
 סנטר דגרע הויא מגורשת כיון דהוא
 מנחמה מלכות וצדקא ממלכות אחרת
 ומה שאטו כותבין לנריאת עולם משום
 דהשאל לינא שלום מלכות בך שאפי'
 עובדי כוכבים אינם מוויין לשנות מלכים
 אלא צימי חכמים היו רגילין למנות
 לשנות מלכים לדמורתיך בנט פטוט
 (וכי' דף קסד:) מנהגה של אומה זו מלך
 שנה מוויין לו שמים פי' שהיו כותבין
 כן בטענותיהן לכבוד המלך לומר מלך
 היורה והבד' י' יוסף פי' ודעכין אן
 ההמלכות מקפדת להלכי לא מכתבין
 לשנות מלכים חדע דהא ר"מ מודה
 דכתבו לשם איסטוריה כשר משום
 דאין מלכות מקפדת ור"מ מפרש
 דלאו לשלום מלכות קאי וזו דברי ר"מ
 אלא איהי בנזמה וכמד בנעמד
 אצל לשום מלכות אחרת מותר לגרש
 זו למתחילה לרצון ולא פליגי אדרבי
 יהודה דלעיל ומגורשת הייט שפתגרה
 זו למתחילה לקמור אפי' נכתב לשם
 סנטר דזילא כזה מילתא וכל שכן השאל
 שמומר לבחור לנריאת עולם ללא זילא
 וזהו מילתא כלל דלא מתקנסא הים
 קורי' בחכמים ואל' דקסם לן מהל
 כן מאיר מ"מ מדקאמר לעיל ומשום
 שלום מלכות הולד ממזר אין ר"מ
 לעומעיה ב' וכן בפ"ק (לעיל ה:) משום
 דלא אחר צדק נכתב ובצני נחמם
 ויזיל הולד ממזר ומשני אפי' נחמם
 לעומעיה כ' משמע דליה הלכתא
 כיומיה והשאל אחי שפיר דקאמר
 דיקא נמי דמורתי חכמים לר"מ כשינה
 שמו ושמה מודל' ערביניה כבדי הים
 בנזמה ק' דדמיא ליה ומיהי קשה

הזורק פרק שמיני גיטין

וְדַרְבֵּי רַמ"ם דִּנְג וּפֶסֶל מֵשׁוֹם שְׁלוֹם מַלְכוּת: **סִנְגֵּר**. מִפְרֵשׁ בְּנֵהָ
בְּמַחֲרָה (דף סח.) כִּי מִמּוֹחִיל וְזָקן הַמְמוּנָה לְהִיּוֹת בָּקִי בְּנִמְלֶה גְבוּל
שָׂדֶה כָּל אִישׁ וְאִישׁ: **אִיסְטֵנְדֶּרֶף דִּבְשֶׁכֶּר**. שְׁלֹטוֹן שֶׁל בִּשְׁכָּר עֲבָדוֹ שֶׁל
מֶלֶךְ: וּמֵאִי שֶׁנָּא מִסְטֵר דְּעִיר. דְּשִׁמְעִין לִרַמ"ם דְּפִלְגִי: וְיֵלֵא לְפָנֵינוּ

מילפא. שאין שלענות גרושה ו
 ונושא הוא למקן שמכר זה והיטו
 כל שאר משתפיו: **שביחא.** לפי
 ששלענות משוכה: **הולד כשר.**
 חשולס מלכות קאי: **ליערינינו**
וליענינו. צדדי משנה שם מלכות
 דחד פקולא הוא: וינו לא. אינה
 אסורה להתייבס דנישאו חמור שמה
 יאמור חתן לא וינסת וחור לכנסה
 משתנגשה וזהו לא ינשא לא
 חולצתו דקס ליה (ד) צלא יבנה
דמיתלפא חשש שכלך בעלז למדינא
 היס. ובאלו ואמרו לא מה בעליך
 דמיתלפא דקסין לא למיחדז ואפ"ס
 שצאונס משוס שמה יאמרו גירס
 ראשון ונשא זה וחור הראשון והחזירה
 לאחר גירושיו שני וגמלא מחזיר
 גרושהו משניסת הכי נמי אמרי' **הא**
גמלא יאמרו חתן זה ונשא זה כי
אכל זאת וזאת לית ליה קלא כולי האי
ומידע ידעי דפריצותא הואי ולא
חשדי לא בהולא: דלא **קאייס** משוס
 יבוס. שע"י הערובה נישאת הארה
 לשוק הילכך כי אגלגל דלאו תרש
 ערובה הואי קנסין לא משוס דלא
 המתנה ואסרין לא איבס: **אכל.**
 סיפא דקאייס מלות יבוס כשניסת
 זו לשוק ע"י שנתיבמה דתרה אימא
 חו לא הוה לא מחמיו וזו תקנסה:
 ואי. מלא סיפא משוס דרמיא קמיה
 שמיין נפלו תחילה להתייבס כחשת
 ובשנתיבמה האחת קודם שמיא
 שני שערות היה לא לזרמה למחין
 עד שערות שיהו יבומי זכריתה
 כשרין דכיון דלחממיא קמיה תריבי
 ללכת מידי ויקחו ציבומין ודאין:
אכל. דרת ערובה ממחילת נפילתן
 הימה הארה הזו סבורה דלא רמיא
 קמיה לציבוס שהרי הערובה מויתלת
 מידי ויקחו הלכך לא הוה לא לנאסוקי
 דחשת ולא מחמיו שמה תמלא
 הערובה ציליותא הואיל ומתוקלת
 היא ממנה לא מקסא דחשתא ולא
 ליקנסה מלהתייבס ומליטולס כחזה:
 דלא אטסה היא קא שמעלן לא
 כאוסו ענין. דנכרי גירושיה:

מסורת הש"ס

(א) פועה יח: יכמות פא זכ:
זח. זח. (ב) [לעיל עז:
ושינ], (ג) רש"ל וד"ה
בתאוסה, (ד) ע"י רש"ל
ורש"ל, (ה) [שיך לעיל פ"א
במשנה].

מוסף רש"י

שומרת יבם שויטת.
כשהיא שומרת יבם,
אסורה ליבמה. כאשר
שומרת אחת כעלה
שאסורה לבעלה (סוטה
יח: וכע"ז יבמות פא.).
לישנא מעליא נקט.
שמאיה ודרך נקיי הדעת
לספר כלשון נקיים (פסחים
ל.)

תוספות ר"ד (המשך)

[illegible]